

Blagoslovi iskrenog nijeta (Meka)

Hatib: dr. Mahir ibn Hamed el-Muajkili

3. zulhidže 1441. po Hidžri / 24. juli 2020.

Hvala Allahu, Koji oprašta grijeha i prima pokajanje, koji strahovito kažnjava i obilno nagrađuje; nema drugog boga osim Njega, Njemu se sve vraća. Zahvaljujem Mu, Njemu se kajem i od Njega oprost tražim. Svjedočim da nema boga osim Allaha, Jedinog, Koji druga nema, Sveznajućeg i Sveobaviještenog, Poznavao tajni i namjera, Njemu se uzdižu lijepe riječi i dobra djela, i On sve može, i svjedočim da je Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem, Njegov rob i poslanik, odabranik i prijatelj, i najbolji od Njegovih stvorenja, koji nas je ostavio na čistom putu, čije su noći jasne kao i dani, i s kojeg neće skrenuti osim onaj koji sebi propast želi. Neka su Allahova milost, spas i blagoslov na njega, na njegovu čistu porodicu i ashabe, tabiine i sve one koji ih slijede u dobročinstvu do Sudnjeg dana.

O vjernici, bojte se Allaha onako kako Ga se treba bojati, popravite svoja djela, slijedenjem vašeg vjerovjesnika i iskrenošću. "Ko žudi da od Gospodara svoga bude lijepo primljen, neka čini dobra djela i neka, klanjajući se Gospodaru svome, Njemu nikoga ne pridružuje!" (El-Kehf, 110)

Ummete islama, u mjesecu redžebu devete godine po Hidžri, Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, uputio se sa svojim ashabima prema sjeveru Arabijskog poluotoka. Bilo je to pedeset teških i mučnih dana, trideset na putu, a dvadeset dana boravka na Tebuku. Vratio se u blagoslovljenom mjesecu ramazanu, a već tada je imao više od šezdeset godina. Ovo putovanje poznato je kao Pohod na Tebuk, koje je Kur'an nazvao "teškim časom", jer su se u njemu spojile mnogobrojne teškoće. Džabir, radijallahu anhu, rekao je: "Spojile su se teškoća nedostatak jahalica, teškoća pomanjkanja hrane i teškoća žeđi."

Ibn Hibban bilježi u svom *Sabihu* da je neki čovjek rekao Omeru el-Faruku, radijallahu anhu: “Ispričaj nam nešto o ‘teškom času’”, pa je Omer, radijallahu anhu, kazao: “Krenuli smo prema Tebuku po velikoj vrućini, a kada smo se zaustavili na jednom mjestu, pogodila nas je takva žeđ da smo mislili da će nam se vratovi pokidati od njene žestine. Neki od nas zaklali su svoje deve i pili vodu iz njihovih grba, a ostatak su stavljali na tijelo. Put je bio dug, poputnina mala, vrućina jaka, a u Poslanikovom gradu (Medini) prispjeli su plodovi, a njegova hladovina mamila je svojom ljepotom i ugodnošću. Svakoj ljudskoj duši prijao bi ostanak u takvim uslovima, i samo oni koji daju prednost Allahovom zadovoljstvu i Poslanikovom društvu nad dunjalučkim slastima mogli su se odlučiti na jedno ovakvo putovanje. a Poslanikom, sallallahu alejhi ve sellem, iz Medine je krenulo 30.000 ljudi, a ostali su oni koji su imali opravdanje i kojima je Allah oprostio i zbog njihovog iskrenog nijeta upisao im nagradu onih koji su izašli u boj, iako su ostali u svojim kućama sigurni i spokojni.”

Enes ibn Malik, radijallahu anhu, prenosi da je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, po povratku s Tebuka, u blizini Medine, rekao: “Zaista su u Medini ostali ljudi koji su učestvovali s vama u nagradi, niste prešli nijedan put, i niste prevalili nijednu dolinu, a da nisu bili s vama.” Prisutni su upitali: “Allahov Poslaniče, iako su ostali u Medini?” “Da, iako su ostali u Medini, jer ih je u tome spriječio opravdan razlog.” (Buhari i Muslim)

Poštovani vjernici, pozicija nijeta je uzvišena. On je temelj svakog dobra i svakog djela. Onaj ko je čvrsto odlučio da učini dobro djelo, kao da ga je i učinio, a onaj ko je naumio doći do određenog cilja, on će doći do njega. Zbog toga su u prvim generacijama pridavali veliku pažnju ovom pitanju. Sufjan ibn Ujejna, Allah mu se smilovao, rekao je: “Učili su o nijetu kao što vi učite o djelu.” Ako je nijet čist, čisto je i djelo, a ako je ispravan, djelo će biti primljeno kod Allaha.

Nijet može uvećati malo i umanjiti veliko djelo. Zbog iskrenog nijeta, čovjek će ući u Džennet iako nije uradio nijedno djelo njegovih stanovnika (nije imao priliku).

Muslim bilježi da je neki čovjek iz Benu Israila ubio stotoni ljudi, a zatim je odlučio da se pokaje, pa je napustio svoje mjesto i uputio se prema mjestu u kojem su živjeli dobri ljudi, i na putu ka tom mjestu presrela ga je smrt, pa je Allah primio njegovo pokajanje i nagradio ga zbog iskrenog nijeta.

Amr ibn Sabit, radijallahu anhu, jedan od Poslanikovih ashaba, u početku je odbijao da primi islam, a onda se, na dan Bitke na Uhudu, u njegovom srcu javila želja za islamom, i primio je islam. Uzeo je svoju sablju i uputio se ka mjestu borbe. Ušao je među neprijateljske vojnike i borio se dok nije smrtno ranjen, Allah njime bio zadovoljan. Kada su, nakon bitke, spomenuli ovog čovjeka pred Poslanikom, sallallahu alejhi ve sellem, rekao je: “On je od stanovnika Dženneta.” (Ahmed) Svjedočenjem Allahove jednoće, čvrstim vjerovanjem u srcu i željom za činjenjem dobra, ovaj čovjek postao je od stanovnika Dženneta. Smrt mu je došla prije nego što je učinio ijednu sedždu.

Kada Allah, džellešahu, vidi u srcu Svoga roba iskrenost, lijepu namjeru i čistoću nutrine, On će ga uputiti da govori samo istinu i ono što je ispravno, blagoslovit će njegova djela i njegov trud učinit će hvale vrijednim. “A onaj ko želi onaj svijet i trudi se da ga zasluži, a vjernik je, trud će mu hvale vrijedan biti.” (El-Isra, 19)

Iskrena namjera i želja za činjenjem dobra omogućuju čovjeku da postigne ono što svojim djelom (zbog spriječenosti da ga učini) ne bi mogao postići, i da mu zbog toga Allah upiše nagradu. Nesai bilježi da je Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: “Ko legne u postelju s nijetom da ustane na noćni namaz, pa ga savlada san dok ne osvane, bit će mu upisano ono što je nanijetio, a san mu je sadaka od njegovog Gospodara.”

U Kur'anu se kaže: “A onome ko napusti svoj rodni kraj radi Allaha i Poslanika Njegova, pa ga stigne smrt, nagrada od Allaha njemu je sigurna. A Allah mnogo prašta i milostiv je.” (En-Nisa, 100) U tumačenju ovog ajeta Ibn Kesir, Allah mu se smilovao, rekao je: “Ko izađe iz svoje kuće s nijetom hidžre na Allahovom putu i umre tokom putovanja, Allah će mu upisati punu nagradu hidžre.”

O vjernici, jedan od blagoslova iskrenog nijeta jeste da će Allah onome ko učini neko dobro djelo, s iskrenom namjerom, dati nagradu, makar ga učinio na neispravan način. Buhari i Muslim bilježe da je Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, spomenuo čovjeka koji je udijelio sadaku, sakrivajući je čak od sebe, pa je prvi put udijelio prostitutki, drugi put bogatom čovjeku, a treći put kradljivcu. To mu je teško palo, pa mu je u snu neko došao i rekao: “Tvoja sadaka je primljena kod Allaha. Što se tiče prostitutke, možda je sadaka koju si joj dao odvrati od bluda. Sadaka koju si dao bogatašu, možda ga podstakne da i on dijeli drugima, a sadaka koju si dao kradljivcu, možda ga odvrati od krađe.”

Ibn Hadžer, Allah mu se smilovao, rekao je: “Ako je nijet davaoca sadake ispravan, njegova sadaka bit će primljena čak i onda kada ne ispuni njome ono što mu je bila namjera”, tj. kada je udijeli nekome ko je ne zaslužuje. Zbog iskrenog nijeta, vjernik će biti nagrađen za svaki dunjalučki posao koji obavlja i za trud koji ulaže u obezbjeđenju egzistencije za sebe i svoju porodicu, što je, u islamskom pravu, poznato kao transformacija adeta – uobičajenih životnih radnji u ibadet – pobožno djelo. To je ogromno polje za postizanje dobrih djela, prema kojem je većina ljudi nemarna.

Buhari i Muslim bilježe da je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: “Nećeš utrošiti ni najmanji dio svog imetka, želeći time Allahovu nagradu, a da za to nećeš biti nagrađen, čak i za zalogaj hrane koji daš svojoj supruzi.” Imam Nevevi, Allah mu se smilovao, rekao je: “Davanje zalogaja supružniku obično se veže za malo opuštenije i intimnije situacije, a te situacije su daleko od pobožnih i ahiretskih namjera, ali nas, i pored toga, Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, uči da će onaj ko s ovim zalogajem želi postići Allahu nagradu biti nagrađen.” Ashabi su dobro razumjeli ovaj princip, što se jasno vidi iz riječi Muaza, radijalahu anhu: “Ja se nadam nagradi za svoje spavanje, kao što se nadam nagradi za svoju budnost”, tj. nada se nagradi za spavanje iako je to stanje opuštenosti i odmora, kao što se nada nagradi i sevapuu za budnost i obavljanje namaza, na istom nivou.

O ti kojeg je bolest ili putovanje spriječilo u činjenju dobrog djela, i ti za čiju ispriku zna Allah, tvoja nagrada bit će upisana u tvoju knjigu, ako Bog da, za svako dobro djelo koje si činio dok si bio zdrav i sposoban. Buharija bilježi da je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: “Kada se čovjek razboli ili ode na putovanje, pišu mu se dobra djela koja je činio dok je bio kod kuće i dok je bio zdrav.”

Iskren nijet je nešto najbolje čime čovjek može započeti i završiti svoj dan, i nešto najbolje što je “pohranio” kod svog Gospodara, i zato je vrlo važno da svojim djelima i riječima želi samo dobro, pa će mu Allah, džellešanuhu, ukoliko se između njega i dobrog djela ispriječi smrt, upisati nagradu za to djelo. Jednog dana Abdullah, sin čuvenog učenjaka Ahmeda ibn Hanbela, rekao je svome ocu: “Posavjetuj me!”, a on mu je rekao: “Sinko moj, zanijeti da ćeš učiniti dobro, i bit ćeš u dobru sve dok je taj nijet u tvom srcu.” Uzvišeni kaže: “Nema kakva dobra u mnogim njihovim tajnim razgovorima, osim kada traže da se milostinja udjeljuje ili da se dobra djela čine ili da se uspostavlja sloga među ljudima. A ko to čini iz želje da Allahovu naklonost stekne Mi ćemo mu, sigurno, veliku nagradu dati.” (En-Nisa, 114)

Poštovani vjernici, nema sumnje da je hadž uzvišeni temelj islama, koji je Allah strogo naredio Svojim robovima, pod uvjetom da su u mogućnosti da ga obave, a zbog trenutnih okolnosti, širenja korona virusa, interes je nalagao da se ograniči broj hadžija koji će ove godine obaviti hadž, kako bi se sačuvali i zaštitili ljudski životi. Jedna od najvećih intencija šerijata jeste zaštita života, i spada u pet temeljnih, univerzalnih vrijednosti, koje su zaštićene islamom i koje je zabranjeno ugrožavati. Allah nagradio najboljom nagradom slugu Dva časna harema i njegovog prijestolonasljednika zbog brige o pitanjima muslimana.

Onima koji nisu u mogućnosti obaviti hadž ove godine (zbog ovih ograničenja), Allah je, umjesto toga, dao priliku da čine ibadet u prvih deset dana zulhidžeta. Ko je spriječen u obavljanju hadžskih obreda, Allah će ga nagraditi prema njegovom nijetu, i njegova djela u ovim danima učinit će blagoslovljenima, a može ih činiti kod svoje kuće. Od tih djela je: post, a posebno dan Arefata, koji iskupljuje grijeha počinje u dvije godine, u prošloj i tekućoj. Ebu Davud bilježi od neke od Poslanikovih supruga

da je rekla: "Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, postio je prvih devet dana zulhidžeta." Spominjanje Allaha u ovim danima vrednije je od spominjanja Allaha u drugim danima. Ahmed bilježi u svom *Musnedu* da je Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: "Nema boljih dana niti dana u kojima su Allahu draža dobra djela od ovih deset dana, i zato izgovarajte što više tehlila (la ilahe illallah), tekbira (Allahu ekber) i tahmida (elhamdulillahi)."

O vjernici, pripremite za ove dane potrebnu poputninu i poštujujte ih baš onako kako ih je Allah uzvisio, činite što više dobrih djela u njima, i natječite se u dobru, jer to su najbolji dani na dunjaluku. Buhari bilježi da je Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: "Nema vrednijeg i boljeg djela od onog učinjenog u ovih deset dana, tj. prvih deset dana zulhidžeta." Prisutni su upitali: "Pa čak ni džihad na Allahovom putu?" "Pa čak ni džihad na Allahovom putu, osim čovjeka koji izađe u borbu na Allahovom putu i založi i svoj život i svoj imetak."

Ibn Redžeb, Allah mu se smilovao, rekao je: "Po ovom pitanju najispravnije je mišljenje nekih kasnijih učenjaka koji su kazali da je ovih deset dana, skupno, vrednije od deset zadnjih dana ramazana, iako se u tih deset dana nalazi noć koja je vrednija od drugih noći."

Poštovani vjernici, Allah vam je naredio plemenito djelo: "Allah i meleki Njegovi blagosiljaju Vjerovjesnika. O vjernici, blagosiljajte ga i vi i šaljite mu pozdrav!" (El-Ahzab, 56)

Allah podario blagoslov meni i vama u časnom Kur'anu, i okoristio mene i vas njegovim ajetima i mudrom opomenom. Rekoh ovo i od Allaha Uzvišenog tražim oprost za sebe, vas i sve muslimane od svakog grijeha, a tražite i vi, On mnogo prašta i milostiv je.

